

bordézmát vegyen, mivel ezen szőlőtáblák a 2-dik osztályu táblákban a gróf részébe jutottak, a többi 11 helységben, hogy életbe léptette az osztály, nincs más adat, csak az 1815. 1816. és 1817-beli, az irt 13 szász falu pereire jött legfelsőbb ítéletek, melyek érezteték bizonyítják, hogy a bevégzett közhelyek osztályu orvosoltatik idegen investigator információjára, bizonyítja még a küllői rendek a f. irtályi főkörmányszékhez 1816. márczius 15-én é. tárgybán tett alapszólterjesztése.

Történt pedig a felosztás, mint adataim tanúsítják, az osztály helyek jóság szerinti clasificatioja után, bármely művelet földterületen, az Apr. Cons. 3. r. 29. t. értelmében s táblaként, nem lévén tekintet arra, hogy valamely földesúrnak saját emberei által felfogott közhelyek, szőlőhegyek s irtások jussanak, a minek következtetése, hogy például sok helyt gr. Bethlen Dániel emberei, gr. Bethlen Farkasnak, s megfordítva, adták a dézmát, s a minek következtetése az erdélyi földterületesítési es. k. főmeltósági bizottmány mult évi október 17-nyomódásom következtetése gr. Grundenmann Jánosné s Manz Vincze dézmás szőlőre nézve Szénaverősen, Domáldon, Szász-Nádason s Szász-Örményesen rendel, hogy minekutána a kérdéselt szőlők nem tartoznak az urbéresek urbéri birtokuk tömegéhez, tehát az ezen szőlőkön fekvő tartozásokat, magok sajátjokból tartoznak megváltani, az urbéri nyílt parancs 29. §. utolsó szakasza szerint.

7-dik kérdés. „Az elősoroltak után, az urbéri nyílt parancsall combinate, mi teendője minden földesúrnak, a 13 szász falu határain lévő dézmás szőlőivel, s különböző nemű irtásaival?”

Felelet. Meg lévén a fennebbieket szerint mutatta, hogy volt-urbéres nemesi szabadalmakkal nem bírhat, földesura birtokát el nem idegenítheti, s abban se ő, se más hasonlója el-sajátításokat még időmulással se tehet, bebizonyítva lévén, hogy a szőlők nem a telkek urbérsége tömegéhez tartoznak, hogy az irtások a földesurak saját, az állam által adandó urbéri kárpótlás alá tartozó, colonialis helyei, ha csak 1819 után törvény előtt megállható adatokkal be nem bizonyítják, hogy egyezség mellett adak által az urbéreseknek s tiltott erdőbe tették, mert ezen esetben az urbéri nyílt parancs 16. 17. 18. 19. s 20. §§. az irányadók; köteles minden földesur egyfelől a maga érdekében s hasznáért, de másfelől azért is, hogy a most is túllerhelt polgári hivatalokat s urbéri törvény-szövevényes perekől megmentse, mielőbb végére járni, hogy az állam általi kárpótlásra a tabellába bejelentett urbérségei közül a szőlők s irtások kihuzattak-e vagy nem? s ha ki, akkor a fennebbieket szerint a földterületesítési főmeltósági es. k. bizottmányhoz megítélve előterjesztését, kérje a) hogy a dézmás szőlők, minekutána nem az urbéresek urbéres birtok-jok összegéhez tartoznak, a mit az urbéresek magok bevállanak, az urbéresek által legyenek megváltandók az urbéri nyílt parancs 29. §-sa szerint, a mig pedig ez bevégzettnek, legyenek kötelesek mostani birtoklók ugyanazon nyílt parancs 16. 17. és 18. §§. értelmé szerint a szokott tartozásokat megfizetni s adni, még-

pedig a 27-dik §. bérekesztő szakaszának megfelelőleg 1850-dik éven kezdve;

b) hogy az irtások minekutána a 13 szász falu nagyobb részint 1819 előtt tettek, s a melyek azon idő után 1848-ig estek, nem tiltott erdőben vitettek véghez, az 1791. 26. art. 7-dik pontja s az urbéri nyílt parancs 19. §. V. szakasza ellenére, mint az állam által kárpótlandók vétsenek fel s kárpótlatlanságának most, ne urbéri törvény-szék ítélete után, a melyre semmi ok nincs, annyivalinkább, mivel a 13 szász falu urbéreseitől a szabad birtok bizonyítására felhozott fő ok, „hogy ők szőlőket s irtásaikat kiházasított fiaik s leányaiikkal századon keresztül kiadták,“ se törvény, se felsőbb rendeletek által, ha az utolsók az 1791-beli 7. és 8. art. áll szemben, meg is állhattak volna, megerősítve nincsen, de sőt inkább eltörölve van, a mennyiben dicő emlékü II. József császár 1785. máj. 30-ról 5314. számú legfelsőbb határozatában szöszterint parancsolja: „Usus nihilominus illorum vigore cuius vineae per emarionem filiarum, e domio unius domini terrestres, in alleries transcribantur; tanquam dominis terrestribus usus promontorium quoque, ex ipsa donationalium natura habentibus, summe praedictio in posterum abrogandum esse duximus; et in tantum filias ex illis participes reddi volumus, in quantum merces laboris implantationum illarum, insunt ut potes, quae industria libus adnumerari debet, per dominum terrestrem, ad quem ejusmodi vineae pertinent, non persolveretur, a mennyiben az 1815-beli 1667. 1816-beli 1481. és 1817-beli 2268. számok alatti udvari határozatok 3-dik 1-ső és 6-dik pontjai alatt meghatároztatik, hogy a határozatok megtartandók lévén, az 1785 előtti irtások költségei bármely állású birtoklókknak megfizetendők; bizonyosan a törvény s szokás szerint, mivel már az 1815-ki legfelsőbb határozat 3-dik főpontja a) osztályu által rendelkeztek, hogy az 1785. innen tett irtásokra nézve követendő az 1791-beli 26. art., mely országosan az 1791-beli VII. art. értelmében hozott törvény is éppen ellenk szól, valamint szól a legújabb 1854. jun. 21. nyílt parancs 19. §., mely utolsó minden különbség nélkül rendel, hogy az 1848. inneni irtások per után visszavehetők, valamint a tiltott erdőben lévő is, ha 1819-en innen történtek, hogy az irtásokra tett engedély pontjai megtartandók, hogy az 1819 előtt tett irtások el nem vehetők az urbéres telkektől, s hogy végére irtás költségei megfordításával, az ide nem szöszterint alkalmazott 1791-beli 26. art. szerint, a nyilvántartás kötelező, csak a f. irtásokra vonatkozó irtási költség nem lenne befizetve, hanem tiltott erdőben vagy tiltakozás ellenére történt az irtás. Következésképpen minden irtások, melyek bejelentettek s 1848 előttiék, 7-szer 7 évnél is hosszabbban használtatván az illetők által, hogy mi ezim alatt követelhetnénk az urbéresek irtási kártalanítást, annyivalinkább, mivel sokan s különösen a legnagyobb birtokú gróf Bethlen-család már rég megfizette azt, mily czim alatt mondhatják, hogy ez nekik szabad birtokuk, erre törvényes feleletet annyivalinkább nem adhatok, mivel most nem költözködszről, hanem örökös birtoklásról van szó.

Pávi Vajna Elek.

KÜL- ÉS BELFÖLDI LEVELEZÉS.

Ragusa, aug. 6-kán, 1858. — Közelebbi levelemben mondtam, hogy Danilo ő despotaságának éppen nem jutott észbe magát s picziny birodalmát a magas kapu alá vetni, bármit mondjanak is a párisi s bécsi lapok. Nem akarja ő, s nem akarja az a nagyhatalmasság, mely neki a 27,000 darab aranyat küldé, s melynek szeméi előtt még mind játszik a panslavismus nagy eszméje, s aligha akarja Napoleon is, kinek koponyájában egy hatalmas szépség, vagy egy jövő nagyság lényge egy déli szláv birodalom tojásai fölött kotol. Nem akar Danilo, ki előtt semmi se szent, tehát a minap őt nagyhatalmasság közbejöttével kötött fegyverszünet se; ime erre egy szomorú adat:

Egy feketehegyi fegyveres hadsereg tegnap Michich nevű kerített várakára rohanván, száz török lakost megölt, s miután valamennyi házat előbb kirabolt, s aztán folgyújtotta, készszáz nőt s gyermeket vitt el magával, e szerencsétlenekkel, ki tudja, mit teend: talán váltási pénzt remél?

Az angol biztos nem mulatta el ez istentelen merészletét legott interpellálni Danilo urat, mégpedig illendő fenyegetések hozzáadásával; mire ő azt felelte, hogy róla mitse tud. — Si fecisti, nega; — de nem fogja elmúlatni az illendő elégtételt.

Bámulatos csakugyan e részben a nagyhatalmasságok indulgenciája, melynek talán oly magas indoka van, melyet mi oly rövidlátásu halandók nem érthetünk! S még azt is bajos érteni, hogy midőn e borzasztó esemény a Konstantinápolyból Herczegovinába a rend helyrehozására jött nagy hadi seregnek majdnem szemelattára történt, hogy maradt nyugotlan e hadsereg; miért nem siettek a muzulmánok hirtorsosai segélyre, vagy boszullására? ki val midőn az ellenfél a fegyverszünetet ezáltal megrontotta! ez valóban nem természetes; ezt nem teheti más, csak egy olyan emberforma, kinek minden érzékei gutaütést szenvedtek.

Farkas Sándor.

Sz.-Udvarhely, aug. 1859. (Egy augusztusi kirándulás.) II. (Folytatás.) — A homoródi furdól 3/4 órányi távolságra van az ugynevezett Lobogó-furdó, az oláhfalvi és lövéti határvonal közt, mindenfelől ideális kilátás; a lakosok Szentkereszt-bányának, a közel falvak Újvárosnak, mi Lobogónak neveznek; jelenleg a brassai vasgyár-társulat birtokában van, használják a hűlésben szenvedők; kellemesen lövelli furdó, a föld annyi kincset rejtő gyomrabból, s még azon vonzó-erő is van benne, hogy az étvágyat nagyon segíti elő, már sokan használták gyógyerejét a megelégedésig; minden a fürdésre kelletők kielégítőleg vannak elkészítve, csak szállások hiányoznak; ha ottan pár hetet akarunk tölteni, kevés kényelemmel ellátott szobák birtokában csak egy juthatunk, ha a vasgyár munkásaitól kibéréljük lakait, persze nagydrágán, onként értendő, hogy addig a fűrnyában pihenik ki napi munkájuk, fáradalmas munkájuk éjeiket, még azon kedveltség is jön közbe, hogy az idegen utas szállást seholse kap, ha ismerős nincsen, ott is a személynék csak, de lovaknak, szekereknek nincsen hely; hála az ég urának, nekünk sikerült

cs. k. bányabiztos Buday Károly urnak ottan lévő kedvelt családjánál szíves elfogadást nyerve; időtöltésük a kugliból áll, ha a felvigyázó urnak (Verwaller) drágán előre fizetik a golyó és tekék surlódásait, pedig oh be kár ennyire elhanyagolni egy oly furdóhelyet, hol pár évtized alatt annyi szenvedő beteg nyerte vissza teste nyugalma. (Folytatjuk.)

Kassay F. Ignác.

Tasnád, július 26-kán, 1858. (Folytatás.) — A magas kormány megrendelte, hogy a temetők bé legyenek kerítve, de aztán nem érintette, hogy aztán a barmoknak nem leend szabad ott az emberek porán legelészni, mert, hogy minálunk a temető — jelenleg újból elválasztott főgondnok B. M. által már rég bekerített, az áll; — de az is igaz, hogy ezen szépen bekerített temetőnek a kulcsát éppen ezen főgondnokunk (kinek különben egyháznak érdekében felmutatott érdemeiből egy cseppet se kívánunk levonni, sőt ezen soraink is arra czéloznak, hogy érdemeit szaporítsa tetteivel, de vigyázzon) általadta egy zsidónak, és az a zsidó ott legelteti marháját, bivalyát, szamarát a tasnádi híres ev. ref. ekkliázia tagok őseinek porán kinyílt virágokon, s az a zsidó akkor ereszt be valakit a temetőbe, — megnézni kedveseinek sírhalmát, — ha kedve tartja, s akkor nyílja ki temetésre az ajtó, mikor ő akarja; nem tudjuk elgondolni, honnan van ez? azért megkérjük, vajjon főgondnokunk a zsidót temető-őrnek használja fel, vagy pedig a zaidó használta fel főgondnokunkat arra, hogy egy szent helyet, egy mindyájunk által kegyelet-teljes helyet privát legelővé aljasson, barmai számára? mi ugyan nem tudjuk s mindyájunk híre, tudta és beleegyezése nélkül történt, mert közös mindyájunk a temető, templom és iskola, ezeket pedig rendeltetésén kívül másra felhasználni nem lehet, nem szabad, s nagyon furcsa fogalma lehet akkor a temetőről az olyan embernek, ki önakaratjából kívánja barmok által taposni azon földet, mely szőlőnek, kedveseinek elhagyott temetőit fedi, bizonyosan nem ennek elérésére rendelte meg a m. kormány a temetők bekerítését; hanem azért, hogy mindenkitől tiszteltesse s az oda nem illőktől sértetlen állapotban tartassanak. Igen, de „jó a folt a zsákon.“ azt mondja tisztelt főgondnok ur? igenis jó! de ha a temetőből is realis hasznót akar produkálni az egyház javára, a bekerítés után mindjárt meg kellett volna a consistoriummal egyetértőleg határozni s fogantatni, hogy mindenki, ki a temetőben közelebbről érdekelve van, az érdekeit sírhalmához egy-egy gyümölcsfa-csemetét ültessen, azóta nagy része termővé válván, illendőbb, tisztességes hasznót hozna az egyháznak, mit hogy eddig elmulasztott tisztelt főgondnokunk, sajnaljuk s egyháznak nevében egy ország színe előtt figyelmeztetjük, hogy e kettős hibát igyekezzék minél előbb kijavítani, temetőkertnek t. i. gyümölcsfákkal illetők által beülteteni s azt többé legelőül nem használtatni; mert különben azon gondolatra jöhetne aztán később valaki, hogy hát az iskola épületben is van üres szoba, hogy onkélkül ott ne heverjen, jó lesz kiadni korosmának, jó lesz egy-két garast kapni érte, hasonlólag a templomnak egy hnrmadat se töltsük be, mert rendesen szeretünk belé nem járni imádkozni, tehát az üresen várakozó helyeket adjuk ki a zsidónak magtárnak, vagy más portékás magazinak, ha már a temetőt kiadtuk volt neki, hogy legelőül használja. Eppen a mily

Te tulbecsülsz, — mondtam a pillanat hatásától elragadva. — Te engemet jobbnak tartasz, mint a minő vagyok, és magadnak tulajdonigora bírája vagy. Tégedet balsorsodért szánni lehet, de elítélni nem: mig engemet enlélkiseretemet kárhoztat. Te öszinte valál hozzám, te jóvómért nagylelkűen föl akartad áldozni életedet. Nekem se szabad elhallgatnom, mi bűn súlyaként nehezdedt szívemre, és árnyat vet reám. Midőn családva az emberekben, meghasonlottam a világgal, és megtárgaltam az emberekkel minden nemest, egy egyszerű porlény ajándékozott meg szívével. Én őt szeszélyem játékszerévé tettem. — És csak igen későn, midőn a megbánás már nem segíthetett, vevém észre, mit cselekedtem, akkor, midőn a szegény leány már öngyilkossá, és atyja örült lett. E leány Piroska volt.

A végszavakat már alig bírák kimondani, annyira fel voltam indulva. Látni véltem Piroskát, látni átváltozva Emma képébe, ki előtt, mint töredelmes bűnös álltam én, a vádló.

Kebletem azon perczen egészen eltölté ama gondolat, hogy a mit a molnárlány ellen véték, azt jóvá tegyem Emma iránti szerelmem által, a mennyiben azt legalább enmegnyugtatósomra tehetem.

Gondolataim Emma szavai szakíták felbe. (Folytatjuk.)

Miként kell előregedett gyümölcsfáinkkal banni

(A Pomona nevű folyóirat után.)

(Vége.)

Az utolsó, leggyakrabban előjövő eset, midőn a vén fák egyes buja növényeket hajtanak

ugyan, de a koronának felső fele mind e mellett beteges kinézésű, (mely betegségre ritkán vet valaki ügyet); a legegyszerűbb, mivel ilyenkor maga a természet már féligmeddig kijelöli a teendőket. Az erőteljes megifjítás, azaz a vastagabb ágak külreseinnek azon helyen történendő lemetésük, hol a buja hajtások kezdődnek, meglepő hatással bír, s csakis ezen eljárás azon egyedüli mód, melynek kellő alkalmazása által minden elvénült fát csalhatalatlannal meg lehet ifjítani. Éppen ott, hol az ágak elmetészetnek, számos és erőteljes ágak fejlődnek ki, melyek pár év alatt egy egészen új, és gyönyörű termő-fát alakítandak, különösen ha a metszés alkalmával a leendő fának alakja is tekintetelt valának.

A mi általános egy régi elvénült gyümölcstörzsnek megifjítását illeti, legelőször is tekintetbe kell vennünk, mi czélra használódik maga a fák különösen. A folytonos takarmány termelésre szánt kertekben ritkán, és csak a főnnérített módon, azaz a gyepnek a törzs körüli tökéletes kiirtása után — lehet segíteni. Gabona-félék termelésére használjuk a talajt, és fölpuhítására az ekét alkalmazzuk! jöjlehet a fák sorban ültetve, ezen eszközrel a fáknek akarunk ellen is több bántalmakat okozhatunk. Legegyszerűbb még a régi gyümölcsösök konyhakerttől alakítani át, hol a különféle vetemények alkalmazása végett a talaj gyakran megtrágyáztatván, felásatik vagy kapálatik, és ezen utolsó műtétel által, a sok ártalmas rovarok elpusztítatnak. Az ellenvetés, miszerint a főnnebbi eljárás által az ártalmas rovarok tenyészése még jobban elősegítődik, — csak azon esetben áll, ha a káposzta-féléket plántálunk a kertbe, melyeket a pillék kiválólag kedvelnek, nagy mennyiségű hernyókat szoktak növelni; de miután ez elismert, és általános tudva levő dolog, sohase plántáljunk gyümölcsöseinkbe

káposzta-féléket, melyek kedvelt eledeliek a hernyóknak: birunk különben is számos olyan vetemény-féléket, melyektől szinte ugy tartózkodnak a hernyók. Ilyenek a többek között a répa, az ugorka, a hüvelyesek általában, a törk-búza, krumpli, minden saláta, a czeletr stb. Sérte vannak vén fáink, de a seb még nem igen nagy, elejét kell vennünk a tovább terjedésnek azáltal, hogy azt egy fa-irral, mely agyag, téhen-ganél, és árpapolyvából készült, beragasztjuk; vagy ha a seb már igen nagy, azáltal, hogy azt megsz, agyag és sóvízből készített fa-irral borítjuk be. Általános panasz, hogy a régi gyümölcsösök mohával és szepőlével telve, bármint igyekezzenek is a fák tisztán tartani, és ezen nádalyonvén-félék, annál szembevetőbben tenyésznek, minél jobban övedződnék a gyümölcsösök, épületek, erdők és berkek, sűrű ültetvények, vagy valamely posványos hely által. Egyedüli általános, és meglepő hatású segítő-szer ilyenkor a meszes víz, melylyel a fáknek törzsei, és vastagabb ágai párszor megmosatnak. *)

*) Igen meglepő hatású azon eljárás is, melyet vén, elbetegedett, mohával és szepőlével telt gyümölcsfáink megújítására, és a fiataloknak effélektől leendő megóvására végett Dietrich Sámuel ur több évek óta gyakorol. Ki a tisztelt urnak külső-magyar-utcai kertjében mindig friss, zöld-hajú, fiatal és egészséges kinézésű vén fát is látta, meggyőződhetett az eljárás süketeltjes voltáról. És mit tesz a tisztelt ur? semmit egyébét, mint azt, hogy levaktatván a vén fákrol először minden fölserepedést héjat, mohát és szepőlt, naplemente után, hideg kút-vagy forrásvízbe mártott pokrócz, vagy harisnyá-posztóval jól megmosatja azokat először minden három-négy napban egyszer, később ritkábban, az utáni években egy nyáron legfőbb egyszer. A fiatal fák nem lévén elmosódva, nem szükség megvakargatni héjokat, és csak ritkábban is kell megmosogatni. Ezen egyszerű módot követve, eddig is több, azelőtt terméketlen gyümölcsöt, tett, ki megkésztette, jóvedelmézővé.

Sokszor a fáknek különböző nemeiben is rejlik oka a régi gyümölcsösök terméketlenségének. A legtöbb vén fák ültetési ideje a mult század végére, vagy a jelenek első felére esik, midőn a jobb fajok utáni vágyódás következtében a francia faiskolából kikerült oltványok özönlöttek be Németország kertjeit olyan fajokkal, melyek ott nem valának képesek ugy, mint a honi földben tenyészni; a valódi, és tartós fajoknak helyet kelle a jóvényeknek engedni, mert mindenki érdemnek tartá e tőren is, a távolból érkezett újfélék bírsával dicsekedhetni. A ki tehát gyümölcsösét olyan fajú fakkal kívánja beültetni, melyek évenként teremjenek, — mi pedig minden körülmények között jó dolog, — az legokosabban jár el, ha először is a közel vidéken puhaltolódik, vajjon nem lelhetné-e ott a kívánt fajokat fel, és csak ekkor hozsazon a távolból ha netalán az irt módon célt nem érhetne, de ekkor is csak olyan-féléket, melyeknek jószágok és termékenységök a szakavatottak által biztosított. Az oltás általi tenyészés legjobb mód a legkiválóbb fajokat szerzhetni meg, ezáltal a gyöngébbeket lassanlassan ki lehet irtani, és egy csaknem haszonvethetetlen gyümölcsösöt jóvedelmézővé haszniteni; ezen általános mondat igazságát itt se szabad felednünk.

A fiatal fák plántálása könnyebb, mint a vénekek megifjítása; de a mily dicséretes az első, épp oly jutalmazó a második, s a szóban forgó esetben hasznosabb a véneket megifjítani, mint az ifjaknak termő-koraira várni.

Nemes János.

botrányos és kárhözlató dolog lenne az a főgondnok előtt, épp oly botrányos édes mindnyájunk előtt ez.

Hogy pedig a temető bekerítve maradjon, a jelenlegi kerítés elpusztulása után is, nagyon jó volna a kerítésen belül galagonya, vagy legalább akác-kerítést növelni; mert jól tudja azt főgondnokunk maga is, hogy harmincz évi legeltetési összegből se lehet a temetőt úgy is bekeríteni, mint jelenleg van, csak egyszer is, azért hát tiltuk ki onnan a barmokat, emberek nyugosznak ott, kik nálunknál jobbak valának, s neveljünk oda élő-kerítést.

Sajnosan érzi városunk, hogy nincs, — ámbar ha akarnók, lehetne, — legalább egy köztere, hol örömben, bánatban kijárkálja magát kiki; a temető volna legalább az, s hogy azzá váljék, gyümölcsös és virágos kerttől kell alakítani, akkor örömet fog oda menni az élő, s nem leendő iszonyatos előtte a halál országa, az a csöndes nyugvó-hely, mely sirjeivel annyi kegyelet, s oly sok szép érzelmeket tud, és fog gerjeszteni az élőket; mert ugyis nagyon szeretjük a templomot nem látogatni, hol élő szóval kíván szent érzéseket ébreszteni a lelkiutya, legalább legnyugtallal hallgatói a halottak néma prédikációinak.

r. l.

KOLOZSVÁRI NAPLÓ.

„A. M. S.“ írja: Ö kir. fenségeik: Ágoston Koburg-Kohári herceg és Joinville herceg f. hó 10-én a vacsi pusztláról Pestre érkeztek. és délután a nemzeti muzeumot látogattak meg. Joinville herceg Ráth Mór könyvkereskedésében „a Vadász Album“ s „Vázlatok a magyar népeletről“ című képes munkákat rendelt meg. Ö fenségeik Pestről a bányavárosokba indultak.

„A. D. A.“-nak Bécsből írják: „Tíz évi távolléte után ma érkezett ide István cs. k. főherceg ö fensége. A pályaudvarban ö fenségét a cs. katonai közp. irodából egy örnagy fogadta s a császári palotába kísérté, hol ö fensége a valaha általa lakott István-szobákat foglalta el, fogadtatva beléptekör ö fensége első tábornoksegéde, gr. Grünne altibny ur által, ki tudomás szerint — a főhercegnének Németországba történt eltávazásaig nála főudvarmesteri hivatalú viselt. Itt maradása idejének meddig terjedését nem tudni; vannak, kik azt még vélegesnek nem tartják. „A. M. S.“ szerint ö fensége Bécsből magyarországi jószágainak megtekintésére elutazott.

„Udvarhelyi Miklós veterán színesz félszázados ünnepélyt Debreczen városa is illo pompával ülte meg: a színlapok atlaszpergament-papírra arany-betűkkel nyomattak. Udvarhelyi bilikommall, sarany-gyűrűvel tiszteltet meg, s Molnár színgázgató önzéstelen ügyszerezzettel az eladás teljes bevételét az aggszínésznek engedte át.

„A széplelkű Kempelen Riza hátrahagyott irányregénye a „Kibékülés“ megjelent s 1 ft 30 kr-ért kapható. Az érdekes műnek olvasása alatt búsán sohajt fel az irodalom-barát: vajha a sokat ígérő virág oly korán el ne hervadt volna.

„Egy bukaresti német levélben olvasók: „Mennyi mindent beszéltek és írtak az orsova-bukuresti, brassó-bukuresti, bukurest-giurgevo, bukurest-brailai vaspályáról. Brassó felől ki is jött volt ide egy bizottmány, mely az itteni kormányhatósággal alkudozásba ereszkedett az iránt, hogy Brassó a vaspálya hálózatba bevéssék. Am ez már régen volt. Közlebről azonban a kérdés túl a Dunán ismét fölmerült, mert szemtanuk állítása szerint, onnan erre új pályavonal kijelölése látható. Mégis itten egyetlen czeveket se látni kiűzve. E mellett még a vaspályai kilitások és fényes remények miatt a töltött utak egészen el vannak hanyagolva. Csak egyetlen vonalon, a Bukurestből Brassóba vezetőn, dolgoznak erőlyesen. De itt is hiányzik a munkaerő, a minek rendesen magok a vállalkozók az okai.

„A németek erőszakosan germanizálnak Posenben, de őket is viszont dánizálják Schleswig-Holsteinban. A dán kormány is — a lelkek linja — ért ám ahoz, nem csak a porosz kormány, hogy kell a legszentebb jogokat megvédeni, a nép nemzetiségi érzelmein erőszakot tenni. De Posenben a germanizálási buzgóság még se terjed annyira, mint Schleswigben a dánizálás, hol a süket-néma intézetekben a németeket-némáknak dánul kell beszélni, azaz, dántíjegyeket kell betanulniuk. Egy angol lap emez czikket ír a dánok e propagandája ellen, s ömérédek részletet emlit fel annak bizonyítására.

„Eppen most érkezék hozzánk a gyász-hír, hogy a magyar akademia — e nagy nemzeti intézetünk — egyik legmunkásb, s méltán tiszteletli tagja, Császár Ferencz, hazafiúi csüggedellen munkássága közt f. hó 18-án élte 52-dik évében elhunyt.

„A „P. N.“ szerint az esztergomiak általandó színház építését határozták el.

„A „P. N.“-ban olvassuk: „Egyik lapunk a magyar közönséget a trieszti új kereskedelmi biztosító-társaság úgynevezett „Tontina“ osz-

tályára vagy is a gyermekek biztosítására figyelemzteti. E figyelemztetésből alkalmat veszünk magunknak, megjegyezni, hogy az első magyar általános biztosító-társaság az életbiztosítást s így az úgynevezett Tontinát is még ez év folytatában életbe lépteti.

„Ferendian, Temesmegyében, jul. 24-én oly forgószél támadt, mely a legtrikább természetünemények közé tartozik. Egy paraszt, lovait a kocsiába fogva, a mezőn állni hagyja, a midőn a forgószél fölkerekedett, és a kocsi lovaival együtt magára a levegőbe emelte. A paraszt ezt látván, elémúltan oda futott, de addig a lovak már ismét földre estek volt, és bokros futásban a falu felé szöktek; a sokkal magasabbra rántott kocsi még a levegőben keringett, és aztán dirib-darabban több száz lépés távolságban egyes részekben földre hullott. Innen a forgószél a temetőnek vette útját, itt egy vén akácfa gyökerestül kirántott, és ezt egyenes állásban magában a levegőben több ezer lépésre vitte, végre egy mocsárban leeresztő oly módon, mintha e fa kezdetül fogva e helyen termelt volna. Ezután a szőlőhegyeknek ment, a venyigéket lombjától tökéletesen megfosztá, a szőlőket, mintegy fözöttlen hagyván hátra; továbbá a tengeri földeken átfutott és a szárazakat mindenütt kiirtotta. Járásának nyomát mindenütt mélyen lehet látni, mert a földet felturta és a levegőben szertehányta. Végre búzaföldre is nyomult, hol éppen a kaszálók dolgoztak, — és itt egyetlen kévét se kímélt, egyetlen csomót se hagyott gazdáinak. Egy munkást úgy kapott meg a forgószél, hogy ez minden igyekezete daczára lábán nem tartotta magát, hanem a földön nagy körben hurcoltatott, és midőn ügygyel-bajjal menekült, hosszú hajai úgy vették ki magokat, mintha a fodrász vassal göndörítette volna. Ugyanezen széltilosér szerepelt Buziáson, Liebtingen, Detán és Buttyinban is. (Delejtű.)

Figyelemztetés.

A napokban érkezének meg a „Budapesti Szemle“ első évi folyamának 9, 10-dik és így utolsó füzetei a kolozsvári t. cz. előfizetők számára, s én azokat rögtön kézhez is szolgáltatam, valamint az előbbi füzeteket is annak idejében. Szerkesztő barátom most új évfolyamra hirdet előfizetést. Miután ezen nemcsak irodalmunkban páratlan, de a külföld hasonlóztul legjobb folyó-irataival is méltán versenyző, sőt reánk nézve, a mennyiben ebben főgond a hazai tárgyakra van fordítva, azok legjobbjánál is érdekesebb, és tanulságosabb folyóirat már egy éve hogy közkezen forog: nem szándékom az magasztalva, Erdély t. cz. olvasó s tudománykedvelő közönségét az előfizetésre serkenteni. Mivel azonban a postai előfizetés némi alkalmatlansággal jár, sőt némely helyekről nem is lehetséges: szerkesztő barátom engedelmével, bátor vagyok az akár helybeli, akár Erdély más vidékeiben lakó t. cz. előfizetői szándékozó olvasókat figyelemztetni, hogy a „Budapesti Szemle“ jövő évi folyamára nálam is lehet előfizetni, egy egész évi folyamra 10, félévre 6 pfirrtal. Csak kérem lakásukat, s a posta-állomást, melyről füzeteket kiadni akarják, pontosan kijelölni. Kolozsvárra, Erdély akarmelyik vidékéről könnyű biztos egyént találni, kitől az előfizetési díjat hozzáam beküldhessek.

Takács János,

év. ref. igazgató-tanár Kolozsvárt, lakása b. Farkas-utca, 54-ik szám, az év. ref. kollegiummal szemben.

KÜLFÖLD.

Franciaország. — Mialatt Franciaország felhivatalos sajtója e pillanatban nagyon barátságosan szól Angliáról, legalább tettei magát, mintha a szövetséget hosszú időre biztosítottak tartaná a „Presse“ (Napoleon herceg és a Girardin-féle demokratá-pártáryalat közlönye) „Cherbourg és az angol-francia szövetség“ című hosszú cikkében a dolgok állását más, éppen Angliára nézve nem igen hízoló világosításban tünteti fel. Szerinte egy csomó kérdés van, melyekre nézve Angol- és Franciaország különbözleg gondolkoznak, és mikre nézve csak akkor érthetnek egyet, ha Angolország felhagy a folytonos parancsolással, önkaratát végrehajtani akarással. 1815 óta mindig Angolország volt a szövívő. A keleti háboru azonban Angliának ezen állását módosította, minthogy ott Franciaország megmutatá a világnak, hogy az, a háborut illetőleg, neki alárendeltje. Ma Angolország számolnia kell Franciaországgal. Franciaország azzal, hogy Anglia királynőjét, főnemességét, kormányt és parliamenitje tagjait Cherbourgba meghitta, csak jó indulatát akarta tanusítani, de egyszersmind meg akarta mondani, miszerint a francia

tengeri hatalom az erő oly fokára emelkedett, hogy szövetségének Angolországra nézve oly becsesnek kell lennie legalább, mint az angolnak Franciaországra nézve. A cherbourgi összejövetel, hi fenyegetés és védelemnek egyiránt tekinthető, — mondja a „Presse“ cikkének végén, — azt jelenti Angolországra nézve, hogy ohajtják szövetségének megtartását, de mutatja annak lehetőségét is, hogy azt nélkülözni tudják.

A mi a Cherbourgban történeteket nézi, minden tudósítások megegyeznek abban, hogy a császár és császárné, valamint a királynő fogadtatása valóban meleg volt. Némely levél szól az angolok lelkesedéséről, s azon jó benyomásról, melyet a császár magaviselete és beszéde az angol vendégekre lön. Az angolországi látogatók igen számosan lehetnek, mert minden francia hajóra hat angol hajó esett. Cherbourgban beszéltek, hogy a császár észrevételére, miszerint föltárja az angolok előtt Cherbourg erődtetésének titkait, ezt válaszolta: „az angolok csak nézzék, mit különben se vehetnek el.“ Beszéltek azt is, hogy a császár a királynőnek megígérte volna, hogy még ez évben meglátogatja Osbornenban. A császár Cherbourgban léte alatt maga jelölte ki a helyeket a katonai laktanyák és raktárak számára. Azok építésére rendkívüli hitelt engedélyezett, s a felállítás rendkívül gyorsan fog történni.

„Cavour gróf, a turini „Espero“ szerint, Napoleon császár sajátkezűleg irt levelét hozta magával Viktor Emmanuel király számára. A levél igen hízolgőleg van szerkesztve a grófra és Piemontra nézve. A császár kijelenti abban, hogy őt Cavourral való beszélgetése nagyon kielégítette, s hogy minden vitatott kérdésre nézve megegyeztek.

„A kolnliap szerint a konferentia utóbbi időkben a hoszpodároknak a portai irányában jogaival foglalkozott. Az utóbbi megnyerte azon jogot, hogy a fejedelemségek helyett nemzetközi szerződéseket kössön, a mennyiben azok amazok jogaival nem ellenkeznek. — A két hoszpodár Stambulban két meghatalmazott által képviseltetheti magát, mint a szerb fejedelemség, és az ország jogainak a portai általi megsértetése esetében szabadságukban áll panaszt emelni annál; ha pedig orvoslás nem érkezik, akkor a Stambulban levő nagyhatalmak képviselőihez feljebbezni. Az első hoszpodárok választása a divának által fogna történni, tehát octroyálás nem lesz. A portát a megerősítési jog illeti. Hivatalba léptökkel nem fizetnek mintaddig, rendkívüli adót, hanem évenkéntit, — még pedig Oláhország egy és fél millió piastert, Moldova két és fél milliót.

„A fiatal Czartorisky hercegnő, Krisztina spanyol volt királyné leánya, Riananes herceggeli házasságából, aug. 2-án egy fiat hozott a világra, a ki ekkorig egyetlen örököse ezen, egykor Lengyelországban oly hatalmas családnak.

„Az aug. 4-ki „Moniteur“ egy császári rendeletet tesz közzé, mely szerint a közok' a és cultus igazgatása Algirban övőre Napoleon hercegnek, mint algiri és gyarmatügyi miniszternek, hivatal-körébe og tartozni.

„Némelyek az indiai háborukból az angolokra báromló küzdelmeket kapcsolatba hozzák a cherbourgi látogatással, melynek palástja alatt ekként kérelmi folyamodvány rejtett volna, s a francia császár állítólagosan le is kötelezte magát a cherbourgi ünnepélyek után 50,000 katonát adni az angol kormánynak rendelkezésére, hogy az indiai háborut minél hamarabb legyőzhesse. — Nehezen elhíhető föltetés, mert így valóban igazuk lenne azoknak, kik a királynő látogatásában mély megaláztatást láttak.

„Annyi igaz, hogy az angolok legnagyobb része némi szégyen érzetével látta királynőjének e látogatását. Szerencsére úgy akarta a sors, hogy azzal egy időre essék az emberi ész estevékenység ama ropant diadala, — az ó és új világ távir-

dai összeköttetésének sikerülte, melynek híre és öröme éppen akkor járta be Nagy-Britanniát, s mig Viktoria Napoleon császárral kezét szorított egy perczig, hogy majd tán évekig fenyegecsék, csapdossák egymást: addig a tengereken uralkodó két testvér-nemzet az oceánon keresztül nyujtsa egyszersmind a bekegyobbot.

„Napoleon császár körútját Franciaországon át a lakosság örömjaja közt folytatja, mint a „Moniteur“ mondja. Ez ut méltánylást érdemel, kivált politikai szempontból, az ország belviszonyait illetőleg. A „W.“ párisi levelezője, mint szemtanú, veszi bírálói szemle alá e császári körutat, s a közönségesen elterjedt vélemények némi megigazításul szolgálhat. „A császárt — mond a levelező, — mindenhol igen jól fogadják, teméntelen sok néptömeg idvezlő ott, mint mindig esedékes a császár történni. Igazán mondatni, hogy általában csak Párisban teszen kevés vagy éppen semmi benyomást az ő nyilvános föllépése és ez nagy részint onnét van, mivel a császárság maga éppen nem párisi gyártmány. A párisiak, mint látszik, általa elvesztették azon kiváltságukat, hogy Franciaország helyett üzzék a nagy politikát, hogy kormányokat be- és kiigatassanak, s ezt nem bírják elfeledni. Maga a császár törekvése is félreismerhetlenül oda irányul, megértetni a párisi urakkal azt, hogy az ő városuk ám legyen minden tekintetben első, de nem lehet egyedül mindent eldöntő. A császári uralkodás alapját a hadsereg és a vidéki népség teszi, s korántse a párisi polgárság nemzeti legioi, s a külvárosi műhelyek. Ez okból utazik a császár is többet mint valamennyi francia uralkodó előtte, s oly részeitben is az országnak, mint jelenleg Bretagne, hol még előtte egy király se mutatta volt magát.

A helyett, hogy a maga tekintélyét a legtávolabbi megyékben párisi dicsőségének kisugározatása által szemléltetné, a császár éppen megfordítva a fővárosra kíván hatni a Franciaország minden részéből visszasugárzó nagyszerű látványok által. Tehát egészen az eddigivel ellenkező rendszer. A kísérlet eddig még mindig kedvezően ütött ki, habár eleinte, kivált elsőbb időkben, midőn még nem császárként, hanem csak elnök, s hercegről volt a szó, kissé fenn hordott orral mosolyogták le ezen utazásokat a jó párisiak. A ki legkevésbé tévedett az, a császár volt bizonyosan, ámbar a világért se akarjuk kétségbe vonni, hogy előbb-utóbb ezek a kicsin, vidor párisiak nem fogják a legjobban átgondolt császári számításokat is, mind ennek s amannak daczára, aggasztó módon keresztülvághatni. Oly hamar még se fog Páris resignálni.

A körutnak minden eddigi tudósítások szerint egészen meg van a kívánt eredménye. És ezt nem mérlegeljük azon üdvözlő feliratok, s beszédek után, miket a község és egyház hivatalos világa tart a császárhoz. A lelkesedés és ragaszkodás ezen kifejezései mindenütt, s minden időben egyformák, legyen bár a nép hangulata kedvező vagy nemkedvező, s III. Napoleon legjobban tudja, hogy ugyanazon polgárnagy, ki most az ő kimondhatlan boldogsági érzelmeinek árja közt bugyborékol, már holnap a Párisi vagy Chambord gróffal szemben nem kevésbé lenne ékesenszóló sat. De más oldalról is higgadtabb, részint császárság érzületű észlelők, külföldiek, sőt angoloktól is hallani, miképp e hivatalos czírfiratok mögött maga a néptömeg ezen ünnepélyekben meleg részt veszen, s a mérföldekről összecsozduló vidéki lakosság éljenzéseinek jó része nyilván a császárság iránti rokonszenvet tanusítja, s a börze felindulása szintén a mellett szól, hogy a császár utja a kül politikára nézve is szerencsésnek mondható.

Törökország. — Trebinyből f. hó 4-ről jelentik: „Legbiztosabb kútfőből kaptunk részleteket, Kolatsinnak a montenegroiak által eszközölt vétlen megtámadtatásáról. Jul. 28-kán korán reggel a feketehegyiek hősei ezenként véletlenül megtámadták ezen helységet, mely-

nek lakosai a biztosított fegyverszünetben bízva, semmiféle előintézkedéseket se tettek. Több száz védetlen férfi gyilkoltatott meg, minden ház fejgyújtatott s felégett, számtalan iszonyatoságok követtek el, miknek pusztító látásától is visszahorrad az emberi érzés; végül több mint 200 muzulmán nő s gyermek hurcoltatott el. Itt e miatt igen nagy ingerültség uralkodik. Éppen most olvastunk hivatalos jelentéseket is, mindkét podgoriczai útközetről. Mindkét alkalommal a montenegróiak ágyúkkal ütöttek be az albániai területre s megkezdték a támadást.

— Stambulból jul. 28-ról írják: „A konferenciáról való tudósítások éppen úgy foglalkoztatják a divánt, mint Redcliffe lordnak leendő megérkezése. Az angol követségnek egy tolmácsa és több hivatalnok kíséri a lordot a hajónál, hogy a követ oldala mellett látszik. Az új vizátkodás kikerülhetlennek látszik; Francia- és Oroszország képviselőinek magaviselete hideg és tartózkodó; Thouvenelnek a diván elibe terjesztett közlései mindig szigorúak. A pénzügyi állapot rossz. Boszniából kedvezőtlen hírek érkeznek. A keresetlenly lázadás mindinkább terjed. Bengazi helyzete még mindig nyugtalanító, s a pestis pusztítása folyvást tart.

Urberkárptólási tüke-utalványozás.

A kolozsvári cs. k. megyei törv. után Mara Lajosnak kisl-budaki b. u. 9935 frt 47 $\frac{1}{2}$ kr. — Szentpáli szül. Bocskor Klára örököse, úgy mint Nagy Rozália özvegy Gáman Györgyének magyar petei b. u. 357 frt 44 kr. — Mohai Ráhel Utó Ferenczének marosbéli b. u. 1004 frt 47 $\frac{1}{2}$ kr. — Retegyi Mihálynak m.-petei b. u. 232 ft 14 $\frac{1}{2}$ kr. — Almási Agnes öz. Felházi Andrásnének pánczélesei birt. után 214 ft 48 $\frac{1}{2}$ kr. — Vadasdi Péter örököseinek fel-falusi b. u. 118 frt 59 kr urb. kárp. tüke és jár. utalv. A köv. bead. okt. 10-ig. Tárgy. nap. dec. 10. d. e. 9 órákor.

A kolozsvári cs. k. megyei törv. után Tarsolty Eszter, Pápai Lajosné, mint gr. Tholdy Lajos örököseinek ruha-egresi, mikési, vajdaszegi birt. u. 6796 frt 22 $\frac{1}{2}$ kr. — gr. Teleki Róza Ferrari Ernőnének mező-pagocsi birt. u.

— A. P. L. írja: „Azon magaviselet, melyet Oroszország az európai török tartományokban való nyugalanságokra nézve feltűnő következettséggel követ, Bécsben némi aggodalomra szolgáltat alkalmat. Ezen magaviselet a bécsi kabinet politikájával homlokegyenest emelkedik, s éppen úgy fenyegeti Törökországot, mint magát Ausztriát, melynek batarán folyvást fentartják a mesterséges izgalmat. Ugy hallszik, hogy a török hatóságok részéről kétségtelen bizonyítványok gyűjtettek össze s küldettek Stambulba, melyek szerint a boszniai és hercegovinai nyugalanságokat nagyrészt orosz arany és orosz armány idézte elő.

Oroszország. — A legújabb orosz jelentések szerint a lesghii örvonalon, valamint a kaspai tengerparton május és június hónapokban az oroszok és hegyi törzsek közt jelentéktelen csatározások fordultak elő, melyekben — az orosz jelentés szerint — a hegyi törzsek minden ponton visszaverették.

Ázsia. — Oroszország, mint látszik, északra komoly lépésekre készül China ellen. A missio Irkutskból Kiachta felé indult. Ha a chinai hatóságok tovább is macskoskodnak, az Amur mellett 10,000

orosz áll készen „Oroszország érzéseinek” megadni az illő kinyomást.

UJ POSTA

A párisi konferencia tizenhét országok ülése f. hó 18-án fogott lenni. A Dunai-fejedelemségeket illető szervezési javaslat és jegyzőkönyvek felolvasása be van fejezve. A conventio a márcz. 30-ki békekötvénynek függelékévé képzendi, s 56 cikkkel áll. Az utóbbi ülésekben kivált Ausztria chajtasait illő tekintetbe vették. Francia- Orosz- és Poroszország még egyszer megkísérelték kivinni, hogy a két fejedelemség háború esetében közös zászlót hordhasson, de a többi hatalmak képviselői e javaslatot határozottan visszautasították. A konferencia jegyzőkönyveinek hivatalos közzététele majd csak novemberben fog megtörténni, miután a ratificatiók kicserélése véghezmenedett.

— Az angol királynő a poroszoknál a legmelegebb fogadtatásban részesül. A nagyobb ünnepélyek a király súlyosbult betegsége miatt elmaradnak. — A porosz országgyűlésre történendő választások csak azután menendnek végbe, miután a kormány kérdése eldöntve lesz. Erről pedig azt mondja a „Pr. Ztg.”, miszerint

minden jel oda mutat, hogy az ideiglenes október hóban vége fog szakadni.

— Olaszországban a mazzinisták ismét feltűnőbben mozognak, mintha fölkelést akarnának előkészíteni. Sarzana és Spezziaiban a katonai előintézkedések folyvást tartanak; a tengeröblön kívül több teljesen felszerelt gőzös czirkál.

— A legújabb összecsapásoknál a törökök és montenegróiak között az utóbbiakat terhel minden felelősség. A tartományokban roppant nagy a mahomedánok közti izgatottság, mit főleg a feketehegyiek kegyetlenségei idéztek elő. Konstantinápoly török lakosságát is a birodalomzserzte elterjedt elképedés annyira megragadta, hogy a dseddahi események ismétlődésétől tarthatni.

— A chinai küldöttekkel folynak a nyugotiai alkudozások; ha ezek nem vezetnek eredményre, a fölhatalmazottak egyenest Pekingnek indulnak. E végből már kértek is erősítéseket Hongkong- és Kantonból.

Bécsi börze. — Auguszt. 17-ikén. Erdélyi urberi papir 81 $\frac{3}{4}$. Magyar urberi papir 83 $\frac{3}{4}$. Nemzeti kölcsön 83 $\frac{3}{4}$. Arany 6 $\frac{1}{2}$. Darabja 4 frt 50 $\frac{3}{10}$ kr) Ezüst 4.

Felelős a szerkesztésért BERDE ARON.

4358 ft 29 kr. — b. Bánffy Jánosnak dedredi, k. fülposi b. u. 6093 ft 30 kr. — Váradi Jánosnak papfalvi b. u. 324 frt 13 $\frac{1}{2}$ kr. — báró Wesselényi Szuzsánna öz. id. Bethlen Jánosnének, gr. Bethlen Maria öz. Kendeffy Lajosnének, és gr. Bethlen Klára öz. Rozsnyai Istvánné örököseinek, id. gr. Bethlen Gábornéknak mint urb. kárp. tüke és jár. utalv. A köv. bead. okt. 10-ig. Tárgy. nap. dec. 10-ke d. e. 9 órákor.

A kolozsvári cs. k. megyei törv. után báró Bornemisza Pálnak m.-fülposi, beresztelki, sz.-régeni, oláh nádosi, m.-régeni, disznajói, Anna Tarozsa Istvánné, Mára Réti Dénesné, Károlina Szilágyi Jánosné, Juliánna Rácz Tódorné, Ferencz és Lászlónak aranyos-sz.-miklósi b. u. 963 ft 7 $\frac{1}{2}$ kr urb. kárp. tüke és jár. utalv. A köv. bead. okt. 10-ig. Tárgy. nap. dec. 6-ka d. e. 9 órákor.

A szepesi cs. k. megyei törv. után gr. Kál-mányi Istvánnak agostoni, sz.-léleki birt. — b. Apor Lászlónak peselneki, sz.-léleki birt.

u. 1419 ft 59 kr. — dtdo szárazpataki, pesel-neki b. u. 1454 ft 6 $\frac{1}{2}$ kr. — dtdo pálosi, peteki, n.-léleki, mohai, kövesdi, veseerdő, f.- és alsó-gézsi, gainári, sz.-mártonfalvi, mártontelki, galaczi b. u. 26765 ft 57 kr. — Dombi Francziska Ujvárosi Ferenczének hídvegi birt. után 2609 ft 26 $\frac{1}{2}$ kr. — Petki Ferencznek hideg-kúti, királyalmi b. u. 21054 ft 16 $\frac{1}{2}$ kr urbéri kárp. tüke és jár. utalv. A köv. bead. okt. 15-ig. Tárgy. nap. dec. 15 és 16-ka d. e. 9 órákor.

A kolozsvári cs. k. megyei törv. után báró Bornemisza Pálnak m.-fülposi, beresztelki, sz.-régeni, oláh nádosi, m.-régeni, disznajói, m.-hudaki, alsó-répai, dedai, fülhási, magyarm.-rudai, alsó-répai, dedai, fülhási, magyarm.-rudai, holt marosi erdő-szakali, idecspataki, oláh-topolczai, mesterházi, alsó-kőheri, görény-országfalvi b. u. 41881 ft 39 kr urb kárp. tüke és jár. utalv. A köv. bead. okt. 6-ig. Tárgyalási nap dec. 6-ka d. e. 9 órákor.

Teleki Jánosnak nagy sármási, mező-ujlaki,

cseltelki, udi-sz.-péteri, sz.-mihálytelki, vel-kéri, mező-dombi, oláh ujfalvi, tusoni birt. után 51807 ft 5 $\frac{1}{2}$ kr. — dtdo m.-sz.-páli, magyaró-kerei, m.-sárdi b. u. 7276 ft 27 $\frac{1}{2}$ kr. — Kemény Barb. Katalina öz. b. Kemény Dénesnének argyasi b. u. 254 frt 45 kr. — dtdo rákosi és f.-k.-nyárlói birt. u. 861 ft 18 kr urb kárp. tüke és jár. utalv. A köv. bead. okt. 6-ig. Tárgyalási nap dec. 3-ka d. e. 9 órákor.

A kolozsvári cs. k. megyei törv. után Kabós Mihálynak apahidai b. u. 763 ft 29 kr. — Szenté Karolina Hegyesi Sándorné és Szenté Polix. Gáman Miklósnének körtvélyfaji birt. után 1269 ft 28 kr. — b. Kemény Ferencznek apahidai, dezmeri, 6- és m.-gy.-monostori, rődi, bedecsi, erdőfalvi, deritelli, jakótelki, kelezeli, t. sz.-királyi, soboki b. u. 1179 frt 38 kr. — Cserei Ferencz örököseinek oláh-ujfalvi, ded-rád-széplaki b. u. 1009 ft 21 kr urb kárp. tüke és jár. utalv. A köv. bead. okt. 6-ig. Tárgyalási nap dec. 6-ka d. e. 9 órákor.

HIVATALOS HIRDETÉS.

alább elősorolandó ügyvivőseinek közbenjárása által. Kolozsvárt július 23-dikán 1858.

Az erdélyi kölcsönös-jég- és tü-mentő társulat igazgatósága.

Az erdélyi ügyvivők névsora: Abrudbányán: Arkosy Károly postamester és birtokos.

Alsó Boldogasszonyfalván: Gyarmathy Dániel birtokos.

Alvinczen: Butyka Dániel.

Aranykúton: Mócsa Samu birtokos és haszonbérlo.

Balázsfalván: Dániel Ödön kereskedő.

Balázstelken: Szokoly Pál birtokos.

Baróthon: Császár József kereskedő és birt.

Bethlenben: Csűrös József ev. ref. lelkész.

Bikalon: Hankovics György birtokos.

Brassóban: Müller Károly kereskedő.

Bükösön: Szoboszlai B. Lajos birtokos.

Csikbalfalván: Madár Antal birtokos.

Csik-Tapolczán: László Dénes birtokos.

Dezsen: Kovács Mózes birtokos és keresk.

Dobokán: Hódor Károly birtokos.

Erdő-Szentgyörgyön: László Ger-gely ev. ref. lelkész.

Felvinczen: Magyar Pál birtokos.

Fogarásban: Nehrer Sámuel kereskedő.

Gidófalván: Vajna Károly birtokos.

Hátszegen: Ehrenthletberger Péter postamester.

MAGÁN HIRDETÉSEK.

ban már körülmenyesebben leirt javaknak önkényes és nyilvános árverése, az illető felhatalmazott Tóth Sámuel kérelmére f. évi auguszt. 8-ától október 5-re d. e. 9 órára tetéltt át.

A résztvevni kívánók tehát az irt napon jelenjenek meg Krasznán a község házában.

A cs. k. kerületi törvényszék tanácsából.

Zilah, aug. 2-kán, 1858.

Fillenbaum m. k.

(500) Kul-magyar-utca 24 számú háznál van hat szekér igen jó széna eladó; értekezhetni helyt.

(498) Kárpitos-mű és butorraktár.

Tisztelettel jelentem, hogy raktáromat bécsi és hazai készítményekkel ujjon s nagyszerűleg felszereltem. — Találtatnak nálam szifonerek,

ágyfák, állványok, szervántok, mosdó-, kendercz, trima-, kártya-, olvasó-, pipere-, kisebb s nagyobb varró-asztalok, szagtalan szűk-ség székek, ruha és virág-tartók szalma és nádas-székek, s különösen ajánlhatom a most divatba jött egy darabfalbi hajtott székeket, melyek könnyűsége s tartóssága tekintetében mindent felülmúlnak; megrendeléseket is fogadok el, mire nézve a mustrák és a gyári árok megtekinthetők; hozzatok vasból és fából összehajtható uti-butorakat; szolgálhatok töltött és töltetlen politurás garnitúrákkal, melyekből egy pamlag két karos, hat kis szék, egy lábszék, rugóra töltve, 110 pft. töltetlen 65 pft. kezdődik; kaphatok paplanok, matrácák készen és rendelés szerint el vagyok látva a legelső gyárakból a legszebb spallir mustrákkal, melyek majdnem oly olcsóba jönnek, mint a festések, s mégis annál szebbek, tartósabbak s könnyen takaríthatók, a megrendeléseket ismert készségem mellett le-

hely olcsó áron s leggyorsabban fogom teljesíteni.

Kolozsvárt, aug. 10. 1858. Tauffer Eduárd, raktáram monostor utca Redeute-épületben.

(424) Stein János-nál Kolozsvárt és Witicth József-nél M.-Vásárhelyt kaphatók: Legújabb és leghasznosabb

MÉHESZ KÖNYV, több évi tapasztalat után írta Korbuly János. Ára 12 kr.

Kempelen György magyar nyelv-tani gyakorló-könyv, ára 30 kr.

CZIGÁNY adomák. Közli Vig Dezső. Ára 24 kr. p.